

Kako sam dobila opomenu odgajatelja

Zbog raznoraznih potencijalnih napadača u zloglasnoj četvrti u kojoj se dom nalazi, kupila sam sprej protiv napadača. To nije bio suzavac, nego OC sprej, poznatiji pod nazivom pepper spray. Sprej onesposobljuje posprejanoga / posprejanu na određeno vrijeme (koliko je napadnutom / napadnutoj potrebno da pobjegne), ali ne ostavlja nikakve štetne posljedice.

Jednog lijepog subotnjeg popodneva vratila sam se s matematičke grupe po stvari u dom. Imala sam 45 minuta da stignem do kolodvora i nije bilo vremena za ručak. Ali, zato sam si kupila fini tofu sendvič koji sam planirala pojesti u autobusu. Penjala sam se stepenicama držeći bilježnicu s obje ruke, a na bilježnici se nalazio sendvič. Kad sam stigla do prvog kata, neki nepoznati dečko mi je oteo sendvič i nije ga htio vratiti. Nakon desetminutnog natezanja shvatila sam da ću, ako uskoro ne krenem, zakasniti na autobus. Zaprijetila sam mu sprejem. Nije pomoglo. Pokušala sam ga posprejati, ali on je pobjegao zajedno s mojim sendvičem, a sav sprej je ušao meni u oči. Otišla sam (žmirečki, naravno) u svoju sobu i isprala oči, a nakon toga sam otišla gladna kući.

Kad sam se dan poslije vratila u dom, saznaла sam da je jedna profesorica, nakon što sam otišla, prolazila tim hodnikom i kihala, kašljala i plakala. Lijepo sam joj se ispričala, a ona mi je rekla da čuvam živce.

Zatim sam pozvana na razgovor stručnoj suradnici kojoj je pismenost jedna od najvećih vrlina i ona je rekla da je moj prekršaj ravan tučnjavi, a kazna za tučnjavu je isključenje iz doma.

Nakon toga pozvana sam na razgovor kod ravnatelja. Ravnatelj je osoba koja je sigurna u svoja uvjerenja, drži ih se ko pijan plota i ni u kojem slučaju ne bi priznao da je pogriješio. Taj isti ravnatelj rekao mi je isto što i stručna suradnica. Nisam mu mogla objasniti da uopće nisam upotrijebila suzavac, da se ovaj sprej nalazi u slobodnoj prodaji i da je bezopasan. Na kraju me pogladio po kosi i rekao da sam ja jako dobra djevojka, ali da sam se igrom slučaja našla u nezgodnoj situaciji s problematičnim učenicima i da me neće jako kazniti.

Za sjednicu vijeća odgajatelja napisala sam pismo istom u kojem sam znanstveno dokazala da je udio metil-etyl-ketona (jedine opasne - kancerogene tvari iz spreja) u zraku bio više nego milijun puta manji od opasnog. Moja odgajateljica je kasnila na sjednicu, pa nije htjela primiti pismo. Da ga je i primila, sumnjam da bi ga itko od prisutnih na sjednici razumio. Poslije sjednice rekla mi je da sam dobila opomenu odgajatelja samo zahvaljujući njoj, a da su ostali htjeli da mi se da ukor. Moja mama ju je trebala nazvati sutradan.

Mene je čekao težak zadatak da sve objasnim mami. Nasreću, razumijela je, ali mi je rekla da drugi put ne pokušavam sve rješavati sama. Moji roditelji misle da je kriv tip koji mi je oteo sendvič. Uopće ne shvaćaju da je kriva domska kuhinja, odnosno vodstvo doma uopće.

Začudo, nije me bilo na popisu učenika kojima su izrečene odgojno obrazovne mjere. Kasnije sam shvatila i zašto. Bila bi sramota za dom kad bi moje ime bilo na popisu kažnjenih učenika i na popisu odličnih učenika koji su bili jedan do drugoga na oglašnoj ploči.

Da bih bila primljena u dom prošle školske godine, morala sam napisati molbu da mi se poništi opomena odgajatelja. Nakon puno razmišljanja i prepravljanja, na kraju sam predala ovakvu molbu:

Poštovana profesorice,

Molim Vas da mi se poništi opomena odgajatelja koju sam dobila zbog uporabe spreja protiv napadača u Domu jer mi je to jedini prekršaj i od tog incidenta sam pokazala znatan napredak u disciplini i snošljivost prema kolegama.

Unaprijed zahvaljujem.

Naravno, primljena sam opet u dom. Odgajatelji vjerojatno nisu očekivali da ću, bez obzira na to, objaviti svoju priču i da će se i izvan doma znati o tiraniji koja vlada u njemu.